

## F. t. l. om naturbeskyttelse

Formålet med de to regelsæt er stort set det samme, hvorimod instrumenterne adskiller sig væsentligt fra hinanden, først og fremmest ved at reglerne i kap. 8 bygger på frivillige aftaler. Men også herudover er der imidlertid væsentlige forskelle, der medfører, at de to regelsæt – uanset en vis overlapning – supplerer og komplementerer hinanden i højere grad, end de kan ses som alternative instrumenter.

De forskelle mellem de to regelsæt, der samtidig karakteriserer de respektive anvendelsesområder, er navnlig følgende:

- en varig sikring af et (større) område vil kun kunne opnås gennem en fredning, bl.a. fordi andre gældende regler sætter relativt snævre grænser for det tidsrum, for hvilket der kan indgås aftaler om (dele af en) fast ejendom,
- hvor flere lodsejere er indblandet, vil en fredning efter kapitel 6 ofte være indiceret på forhånd, fordi blot en enkelt lodsejer, der ikke ønsker at medvirke i en aftale, ellers kan blokere et større sammenhængende projekt.

På denne baggrund vil det typiske område for aftaler med private lodsejere om bevaring, pleje eller genopretning navnlig omfatte tilfælde, *enten* hvor der er tale om begrænsede områder, hvor formålet kan opnås gennem f.eks. tilskud til en bestemt driftsform, pleje i en nærmere bestemt periode eller gennem visse engangsforanstaltninger (naturgenopretning) mod en økonomisk kompensation, *eller* hvor hurtige »indgreb« er påkrævet, og lodsejerne er indforstået hermed, idet en aftale – i modsætning til fredninger (og fredningsforslag) – kan gennemføres med meget kort varsel.

## 4. Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

## Til § 33

*Stk. 1* svarer til den gældende lovs § 10, stk. 1.

*Stk. 2* indeholder en oversigt over myndighedsbehandlingen af en fredningssag.

*Stk. 3* bestemmer, hvem der kan tage initiativ til en fredningssag.

Efter den gældende naturfredningslovs § 13 tilkommer kompetencen til at rejse fredningssag ministerier, amtsråd, kommunalbestyrelser eller en anerkendt forening eller institution. Den eneste anerkendte forening er Danmarks Naturfredningsforening.

For så vidt angår andre ministerier end Miljøministeriet, vil det hidtidige samarbejde med de berørte ministerier omkring fredningssager fortsætte. Således vil Kulturministeriet og Kirkeministeriet fortsat indgå i et samarbejde med Skov- og Naturstyrelsen

for så vidt angår fredninger til beskyttelse af de arkæologiske interesser og kirkernes omgivelser.

*Stk. 6* svarer til naturfredningslovens § 6.

*Stk. 5* svarer til naturfredningslovens § 10, stk. 3.

## Til § 34

Bestemmelsen svarer til den gældende lovs § 11. Dog er det med en ændret formulering af første punktum klargjort, at et foreløbigt forbud kan gå ud på at hindre, at tilstanden af et areal ændres, selv om denne anvendelse er et led i ejendommens fortsatte drift. Formålet hermed er ikke at tilvejebringe en generel hjemmel til at nedlægge forbud mod en aktuel, lovlig udnyttelse af en ejendom. Der skal derimod som hidtil kunne nedlægges forbud mod en ændret anvendelse af en ejendom og endvidere mod sådanne driftsmæssige foranstaltninger, der – hvis de blev gennemført – ville forspilde formålet med en fredningssag. Der tænkes herved på foranstaltninger, der, uanset at de kan karakteriseres som led i en sædvanlig drift, vil ændre et områdes aktuelle tilstand. Af administrative grunde samt for at undgå tvivl om forbudets tidsmæssige afgrænsning er der foreslået den ændring, at forbudet skal offentlig bekendtgøres, at gyldigheden af det indtræder med offentliggørelsen, samt at forbudets gyldighedsperiode gælder fra offentliggørelsen. Lodsejerne skal dog (som hidtil) have individuel meddelelse om forbudet, der også fortsat skal tinglyses.

## Til § 35

Som nævnt i indledningsafsnit 1 til kapitel 6 begrænses antallet af fredningsnævne til ét pr. amt.

Fredningsnævnene foreslås i øvrigt sammensat på samme måde som efter de hidtil gældende regler i naturfredningsloven. Det vil sige, at hvert fredningsnævn består af to faste medlemmer, nemlig en formand, der skal være dommer, som udpeges af miljøministeren efter høring af justitsministeren, og et medlem, der vælges af amtsrådet. Det tredje medlem varierer, idet det vælges af kommunalbestyrelsen i den kommune, det omhandlede areal ligger i. I Københavns og Frederiksberg kommuner vælger kommunalbestyrelsen 2 medlemmer, idet det ene medlem erstatter det amtsrådsvalgte medlem. Dette svarer til lovforslagets § 77, hvorefter de opgaver og beføjelser, som loven henlægger til amtsrådet, for Københavns og Frederiksberg kommuners vedkommende udøves af kommunalbestyrelsen.

Valgperioden for fredningsnævnene er knyttet til valgene til de kommunale råd og dermed til en fireårs periode ligesom efter de hidtil gældende regler.